

DEBRECZEN.

POLITIKAI ES KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PART KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
 Őtvenéves példányokért 6 kr.
 Nagyobb terjedelmű, mint azelőtt több
 ízbeni hirdetések, alku szerint a leg-
 olcsóbb árért:
 Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
 80 kr.
 Nyilt-tér-en megjelenő közlemény öt-
 hasznos sorra 16 kr.
 Név- vagy bérmentesül beiktatott ké-
 iratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy
 szintén kéziratosok sem adnak vissza.

Előfizetési árak:
Helyben es postán küldve:
 Egy évre 10 frt — kr. 1/2 évre 2 frt 50 kr.
 Fél évre 5 — — — — — — — — — — —
 Egyes száma 10 — — — — — — — — — — —
Előfizetési pénz s minden közlemény:
Főpénz, Vécsey-ház földszint
 a szerkesztőségbe bemenve küldendők.
Előfizethető helyben:
 Telegdi K. Lajos könyvkereske-
 déseben s a szerkesztőségnél. — Egyéb-
 a postahivatalok útján.

**A „Debreczen”-re jövő febr-
 uár hóti előfizetést nyitunk.**
 Egy óra: 1 frt.
 Két óra: 1 frt 70 kr.
 Negyedévre: 2 frt 50 kr.
 Lapunk szellemi tekintetben foly-
 vást emelkedni fog, mivel napo-
 nként több jeles férfiút van szerencsénk
 a hazán minden részéről munkatársul meg-
 nyerni.
 Minden fontosabb eseményről ere-
 deti táviratok által értesítjük a t.
 olvasó közönséget.
 Hirdetési rovatunkba leg-
 jutányosabban veszünk fel hirdetménye-
 ket.
 Ajánljuk lapunkat a t. közönség
 buzgó támogatásába.
**A „Debreczen” szerkesztősége
 és kiadóhivatala.**

Sennyei.

(n-ó.) Megvan tehát a régen várt
 beszéd. A képviselőház tegnapi ülésén
 Sennyei szólott.
 Régen várta a politikai világ e be-
 szédet, a rejtélyes férfiú határozott nyil-
 latkozását várta mindenki ez alkalommal.
 Csalatkozunk újra.
 A régi homály még nem tűnt el,
 Sennyei most is oly titkoszertűnek tart-
 juk, a mint eddig volt.
 Beszédében mindenkinek adott egy
 kis szájjelöltöt; csak a kormányt nem
 kimélte, hanem azért — megszavazza
 neki a költséget.
 Tehát mást beszél s mást tesz. Ha
 tettel adna súlyt szavainak, akkor na-
 gyobb fontosságot lehetne beszédére he-
 lyezni. De így csak úgy tekinthetjük őt,
 mint aki fel-fellobban ugyan, de meg-
 bánja tetteit azonnal.
 Sennyei beszéde szerint csak három
 eszköz együttes tervszerű, határozott al-
 kalmazása segíthet bajainkon.
 Az első kormányrendszerünk gyors,
 gyökeres, teljes és határozott megvál-
 toztatása, — a mely költségvetéssel jár-
 rón. Második állami jövedelmek fokozása.
 E részben rögtön kimondandó-
 nak tartja, hogy az adóemelésről, — a
 mennyiben az szükséges gyanánt fog
 feltűnni, az adóképeség megoltalmazásá-
 nak határai közt nem írtozik ő sem.
 De erre nézve jobban, mint bármi téren,
 tartja szükségesnek az öntudatosított.
 A kormány sem öntudatos, sem határozott,
 sem önmérséklettel nem volt. Elégé
 kimutatta ezt, midőn az utolsó órában
 menekült el 5 százalékos pótdó terve
 mellől, s tette magáévá az általános jö-
 vedelmi adótervezetet. A harmadik végre
 az adóképeség fokozása.
 Új tehát nincs beszédében.
 Sennyei most sem adta elő rég várt
 programját.
 Meglehet, az időt még nem találja al-
 kalmasnak arra, hogy nyilatkozzék hatá-
 rozottan.
 A kormány rudját talán még nem
 tartja olyannak, a mit még lehetne fogni.
 E titkoszertűség Sennyei főérdeme.
 Minden érdekessége abban rejlik,
 hogy senki sem tudja, mit akar?
 Talán maga sem.

A „DEBRECZEN” tárczája.

A nagynéne.

— Charles Reybaud beszéle —
 Fordította Rác Mihály.
 (Folytatás.)

Ez egy különös ember, mondá apolármes-
 terné, csusz, közbünybántalmi miatt ezelőtt
 egy lépést sem távozhatott hazuról. Most már
 ugy tudom, jobban van. Első évben, hogy ide
 jött, rögtön megvette az az negyedik épületet,
 mely amott alant látszik s egy olasz építőmes-
 ter által palotává idomítottatta át; ide hordatta
 drága festményeit, becses könyvtárát. Aztán
 ide költöztette egész házat, s végre egyetlen
 fiát Camil herceget; szóval: egészen ide jött
 lakni. Mióta ez történt, két éve múlt. Camil
 herceg nem megy senkire, kivételkép csu-
 pán engem látogatott meg kétszer új napján.
 Nagyon vadóc s nem is hiszem, hogy valami
 módon megszégyesíthető legyen.
 Nehány nappal e beszélgetés után észre-
 vettük a szép Camil herceget — így nevezték
 a g... i földben — midőn a sétányon
 egyedül járkált. Nemzetiségét misem árulta
 el rajta. Szóke volt, mint egy angol, magas,

Sennyei beszédét a Napló következő
 leg ismerteti.
 Hangsúlyozza a kiegyezési mű s a parla-
 mentarizmus fenntartásának szükségét. A képv-
 selők számának leszállítását s a napi díjak
 korlátozását. A képv. mandatumoknak öt évre
 kiterjesztését. A főrendiház rendezését. A me-
 gyei rendszer átalakítását, a tisztviselők kine-
 vezése mellett. Az államrendőrség behozatálát.
 Továbbá kijelenti, hogy az uszatorvények
 idő előtt szüntették meg. E részben előadását
 azon kijelentéssel végzi, hogy ha ma nálunk
 fennáll a fegyelem, a személy s vagyonbátor-
 ság, ez inkább népünk helyes ösztönei, mint a
 törvények pontos végrehajtásának tulajdonítha-
 tó. A beszéd 2-dik és a 3-dik részében
 b. Sennyei közgazdászati és pénzügyi eszméit
 adta elő. Erősen nyilatkozott a Ghyczy által
 tervezett adófelelések ellen; nem akar ily-
 mervü adófelelést az 1875-diki deficitnek
 nagyobb részét ajánlja a kölcsön által fe-
 fedetni, mint azt Ghyczy indítványozza. Jellemző,
 hogy az egész beszéd alatt nem fordult elő e
 szó: „conservatív.”

Kinevezések. Barsmezyébe Majláth
 István, Székely-Udvarhelyre s Oláhfaluba Dániel
 Gábor, Marosvásárhelyre b. Kemény Gá-
 bor főispánul kinevezetett. Mikó Mihály Maros-
 zék Béli Gergely Aranyosszék főkirálybírái
 felmentettek.

A kereskedelmi ügyér körlevelet inté-
 zett a gazdasági egyetlekekhez a buszforgalom ér-
 dekében. Jelzi, hogy Angliában oly társulat
 van alakulóban, mely Budapestet létesítendő
 főúgyviségének közvetítésével nagyobb mérvű
 bevásárlásokat eszközölni és a magyar-angol
 huskiviteli üzletet megindítani szándékozik,
 felhívja a gazdasági egyetleket, hogy a területén
 lakó mindazon birtokosokt és bérletők, kik
 rendszeres hízalással szoktak foglalkozni, ezen
 kitalásba helyeztet előnyös kelenedőségi forrás
 felől értesítve, felszólítja az iránt, ha érde-
 keikkel egyeztetnek találjanék, ezen angol
 társulattal üzleti összeköttetésbe lépni, elsősor-
 biziknak — ökor és juh — számat, faját,
 megközelítő súlyát, valamint az átvétel idejét
 és azon vasutállomást, a melyen átvétetni
 óhajtják, nevük s lakásuk s egyéb nélkül
 szükséges adatok feljegyzésével együtt, vagy
 közvetlen, vagy hatóságok útján, kéredelem
 nélkül hozzá bejelentésk.

Zólyomgye egyik kerületében csak
 egy jogosult választópolgár van.

Operánk ügyében.

A „Debreczen” szerkesztőségének.
 Debreczen, jan. hó.
 (M.) E lapok egyik közelebbi számában
 közöltetett egy újdonság, mely szerint Bodorfi
 Kolozsváron legrovidebb idő alatt szerződött
 fog, s egyszersmind sajátállal emittetett fel,
 hogy az esetben nem remélhetők többé Bo-
 dorfi visszajöttét, miután ama szerződés való-
 színűleg 3 évre szóland.
 Operánk nagyon megérzi ama nálunk pó-
 toltatlan erő hiányát, így pedig annyival is
 inkább, mivel a mult szezsonban a Dalnokipár,
 Bodorfi, Mándokiné s Bogóy összhangzó mű-
 ködése valódi élvezetté várszolta át közön-
 sége részére, s azon egész közönség öszinte
 óhaját fejezzük ki, midőn a tisztelt intenda-
 túrát figyelmeztetjük, hogy a megzavart harmo-
 niát helyreállítandó, tanácsos volna idejében
 lépéseket tenni Bodorfi visszanyerésére, ki, mint
 biztosan tudjuk, örömmel visszajönne ide, hol
 közte s a közönség közötti rokonszenv kölcsö-
 nös volt.

Talán felszólításunk nélkül is gondolt erre
 tisztelt intendatúránk, mert jelenleg sokkal in-
 kább érdekében áll, színházunknak egy élvezet-
 tőn vonzó visszanyerni, semhogy ne remél-

nyulánk test alkatu mint egy porosz tiszt, járá-
 sában volt valami elegans egyszerűség, mely
 után itélve, bátran francziának nézhetne akárki.
 Izabella mellettem jött, láttam, hogy figyelme-
 sen néz az ifjura.
 Ime a vadóc, mint a polgármesterné ne-
 vezte, mondá aztán, karomat kissé meglokván,
 mintegy figyelmeztetőleg: Nini! még üdvözöl
 minket.
 Valóban a herceg kalapját megemelve,
 üdvözölt a nélkül, hogy reánk tekintett volna
 s azzal tovább ment.
 Este gyönyörű szép idő volt. A holdvilág
 valami különös báj költözött a különböző
 egyszerű vidéknek. A kerek halmok, melyek a
 lehajló eget mintegy kicsipkékzték, valóban úgy
 tűntek föl, mintha egy messze nyuló hegylán-
 czolatot képeztek volna erdőkösoruzta tetőkkel.
 — Közelebb a Saldini-palota, magas tetejével,
 vasaltányával, s közötte a kerttel, meglepő-
 vette ki magát.
 Növérem a nyitott ablak mellett egy kis
 keretvent ül csöndesen elmélázva... Egy-
 szer eszébe jut, milyen jó lenne egy kis zenét
 hallgatni; valami vidám zenét. Valóban jó
 lenne, ismétlésem én. Izabella azonnal kezébe
 vette hárfáját, mert ezen időben a hárfázás
 divatozott. Unokahúgom a hány darabot tudott,
 mind végig játszotta. Csaknem táncra kere-
 kedtem, pedig már akkor nem valék ám fiatal,
 de Izabella játéka talán a hofat is fölvi-
 nyozta volna. Lassan, lassan a vidám dalokról

hetők, hogy óhajunk illetékes helyen viss-
 hangra talál, annyival is inkább, mivel — mint
 tudjuk — Bodorfi elmenetelénél a kívánat és
 ígért közötti különbség nagyon csekély volt.
 Igaz ugyan, hogy rövid idő óta ama hir-
 terjesztetik a közönség között, mintha a tiszt-
 elendatúrának az opera felosztása fo-
 rogná szőnyegen, de mi úgy hisszük, hogy e
 hir egészen alaptalan, mert nem lehet a tiszt-
 elendatúrának oly tagja, ki ez intézkedés
 hátrányos voltát be nem látná.
 Hogy intelligens közönségünk kiválóan ze-
 nekédülő, zeneerővel és értelemmel bíró, ar-
 róll eléggé tanuskodik az utolsó műkedvelői kon-
 cert, melyhez hasonló művészi egészét a fővá-
 ros kivételével hazánkban alig volna képes egy
 város is összállítani, tanuskodik másrésről
 azon körülmény, hogy az opera és operette min-
 dig türethetőt len, gyakran zaufolt házat csi-
 nál, holtt Shakespeare örösműveit üres padok
 előtt játszásk színészeink.
 Vidéki színházaknál az opera karöltve jár
 az operettel, költség tekintetében majdnem
 mindegy lévén, akár mindkettőt, akár csak
 egyiket honosítják meg maguknál. — Így van
 ez nálunk is; — az opera felosztása eseté-
 ben az operette tökéletesítése elkerülhetlen lé-
 vén, mindenesetre oly csekély volna a legie-
 apadás, hogy az arányban a bevételkeveslet-
 tel, mi a zenekedvelő közönség az esetben jö-
 höl részvételesege folytán bekövetkeznek, sem-
 miképen sem állhatna, s miután, mint már
 bizonyítottuk, színházlátogató közönségünk na-
 gyobb része, — az ugynevezett „állandó közön-
 ség” pedig egészen zenekedvelőkből áll, talán
 nem tulozunk, ha azt mondjuk, hogy operánk
 felosztása színházunk, e gyönyörű intézmé-
 nyünk lételet alapján megingatná.

Budapesti röppentyük.

— A „Debreczen” olvasóinak. —
 (U.) Csöndélet comme il faut!
 Promontor egy hajításvirya, vagy igazabban
 mondvá egy kis kutyafutamodásnyira esik szép
 Magyarország metropolitását; de azért geogr-
 fiában járatan ember, az alább leírandó tény-
 ből itélve, hitet merne rá tenni, hogy de bi-
 zony csak Kappadocziában van az a helyiség.
 Kaptá magát a nóbél publikum Promontorban,
 hogy a farsang száron ne muljék tőle el —
 mi természetesebb? rendezett hevenyében egy
 „nóbel-bál”-t. Ez eddig mind hajtján! De
 bajosan találta ki az olvasó, hogy lett e „nó-
 belbál”-ból lövészbál! azonnal megma-
 gyarazunk a dolgot. Hát — folyt a bál jává-
 na. A fiatalok a táncz árthatan örömebe má-
 rülve nyújtá be hódolatát Karneval hercegnék,
 míg a már nem oly ruganyos lábú, de még
 java korban levő férfiak egy mellékszobában
 pipázó mellett társalognak. Az ily korban le-
 vők is föltalálják azonban a saját mulatságu-
 kat, habár ők nem annyira Karneval urnak, mint
 inkább egy magosabb lénynek, Bakhus isten-
 fiának hódolnak nagyobb előszeretettel. Most is
 csillogt a pohárban Bakhus életadó nektárja,
 melyet addig szaporították, míg utójjára a „nó-
 bel kompánia” szemére kód ereszkedett s
 egészségük örét, a helyi aesculapot Charonnak
 nevezte, arra a gondolatra jöttek: hátha e „te-
 metők meglőjtöt” amugy melegeben ebrudon
 vetnek ki, hogy lába se érje a földet. A gon-
 dolat ténnyé vált s a közegészségügy képv-
 selője azon veszi magát észre, hogy a „tár-
 saság”-ból „kebelbőltetett.” A doktor ur e-
 ne: óhajtott légutatást az azt rendezőknek
 ünnepélyesen akarván megköszönni, esetleg
 zsebében volt revolverét vette elő s az őt ke-
 belbőltetett nóbél kompániára quadruplázott.
 Szerencsére a golyók eleve nem találtak.
 Most a nóbél kompánia azzal vigasztalja ma-
 gát, hogy egy füst alatt „lövészbáljuk” is
 volt.

Hogy Justitia aszonyság mily szere-
 pet játszott utólag e históriában — nincs tudva.
 Mondják, még csak tudomást sem vet: róla.

A gyémánt-torok. Mennyire becsül
 Lucca Paulina — a híres énekesnő — egyegy
 hang,gyeget? „Kerek szám tíz forintra!” „Mert

át ment a szomorukra, ujjai alatt csak egy so-
 hajtozott, csakugy nyögött lassan, elhalóan a
 hárfá... Ugy tetszék nekem, mintha a csön-
 desben körül szongó hangok egy kétségbeesett,
 elgyöngyült hangjai lettek volna, ki fél magát
 megértetni máskép, mint csupán könnyei által.

Vidék.

— A „Debreczen” levelezése. —
 Derecske, jan. hó.
 A derecskei kir. járásbírósg polgári ügy-
 formái és tevékenységi kimutatása 1874-ik
 évről. 1873. évről hátralékban maradt 138 db.
 ügy, 1874. évben érkezett 6006 db, lett ösze-
 sen 6144 db, ebből elintéztetett 6077 db, há-
 tralékban maradt 67 db. Sommás per 1873. év-
 ről hátralékban maradt 35 db. ügy, 1874. év-
 ről hátralékban maradt 439 db, elintéztetett 464 db,
 hátralékban maradt 10 db. Örökösödési ügyek
 1873. évről hátralékban maradt 89 db, 1874.
 évben szaporodtak 303 db, befejeztetett 350
 db, folyamatosan maradt 42 db. Végrehajtási
 ügyek korábbi évekről folyamatosan levők 14
 db, 1874. évben szaporodtak 217 db, elinté-
 zettek 231 db. Büntügyi ügyforgalmi és tevé-
 kenységi kimutatás 1874-ik évről. 1873. évről
 hátralékban maradt 3 db. ügy, 1874. évben ér-
 kezett 1272 db, lett összesen 1275, elinté-
 zett 1275 db. büntügyi vizsgálatok 1874. évről
 42 db, befejeztetett 42 db, kihágási ügyek
 1874. évről 129 db, elintéztetett 125 db. E
 szerint az összes beadvány száma 7429, el-

nan jönnek ide e ritka példányok? Meg nem
 foghatom, ilyeneket én nem láttam az itteni
 kertben.
 Izabella kissé elgondolkozott, aztán el-
 pirulva szól: Bizonyára nem máshonnan valók,
 mint a Saldini herceg üvegházából.

Néhány nap mulva mulatságba mentünk a
 polgármesternéhez. Ez a kis gömbölyű aszony
 valóban igazat mondott, mindössze négy tán-
 czosnót találtunk nála, mindenik kiváló gon-
 daló vala öltözködve fehér atlaszzipó, finom fá-
 tyolszövtü ruha aranyval, nagy ezüst virágok-
 kal áttörve, vagy értékes karpereczek s nyak-
 ban drága gyöngyök. A kisvárosiak rá szeret-
 nek magukra rakni az eget. Izabella a legeg-
 szerűbb toltetben jelent meg, fehér mousselin
 ruha, egy kis csinos lilaszín csokor szökeháján
 és egy nagyon is egyszerűnek mondható zöld
 papírlégyező kezében.
 Midőn beléptünk, legezlször is Camil
 herceg tűnt szemembe. Daczára előítélet-
 ségének és általában ismert vadócágának,
 eljött a mulatságba s úgy látszott, hogy nagyon
 is jól érezte magát a társaságban.
 Egy oly mulatság, hol a tánczosnók száma
 alig öt-hat, s hol a nem kegyelt fekete ruhák
 szerepelnek, hogy úgy mondjam uralkodnak
 csupán, nem mondható fényesnek, nemde? —
 Mindazáltal jól találhatja magát az ember,
 különösen ha jó zene, szives házi asszony és
 jó társalgásu egyénekkel találkozik. Ezeket

Budapest közönségének énekelvén, minden
 egyes hangjegyet tíz forintjával fiztetett meg
 magának, kapván kétszáz hangjegyrét épen
 kétezer forintocskát. „No akkor erre az aszony-
 ságra is el lehet ám mondani, — hogy gyé-
 mánt-torka van!”

Kérdés: kik azok a dicső hazafiak, a
 kik legborsosabb vasuti „proviziót” kaptak?
 Felelet: azok, a kik a „családi vasu-
 takt” kapták; csakogy e proviziót nem
 egyes vállalkozók zsebe, hanem az összes haza-
 adózótó polgárságáé keserülte meg.

Egy magyarországi mormon —
 fél kézzel hát ez meg mi a túzes isten-
 nyila? kérdi az olvasó. — Mindjárt megmond-
 juk. Egyik fővárosi lap hirdetései közt a kö-
 vetkező épületes sorokat olvassuk: Egy har-
 mincz éves fiatal ember, kinek szent ezer
 forint tiszta jövedelme van, a szent barátság-
 hoz nem fillik a foga, de azért a kedves hölgy-
 társaságtól épen nem borsózik a háta: na-
 gyon szeretne Itália két éve alatt egy nagy
 kéjtuzást tenni egy szeretete méltó hölgytár-
 saságban, melynek kiadásait a fogná fedezni.
 A hölgyek fölkellei: kedélyesség, életkedv
 — és fiatalság. A pályáznai akarók fölkértenek
 arra is, hogy pályázatuk mellé becses arcké-
 püket is mellékeljék. — Hogy a mormon haj-
 lamu ifju mily notársaságot szed össze uti-
 társakul, nem tudjuk, csak elképzeljük.

Színmező helyett mézes madzagi
 Jókai azt írja lapjában, hogy „a balközéppárt
 érkeztele a Jankovics indítványát nem „el-
 vetendő”-nek, de „időszerűtlen”-nek
 találta;” (s azért vetette azt el?) Tehát a régi
 elvekhez való hűnragaszkodásnak ország-világ
 előtt kinyilvánítása — időszerűtlen volna?
 Vajon a balközépi t. képviselőket választó
 polgárok ugyane nézetet vallják-e? Mi bátrak
 vagyunk e tekintetben kétkedni, s azt hisszük,
 nem egy — most a balközépiek padján ülő
 képviselő ur új megválasztását majd köze-
 lebb ök fogják „időszerűtlen”-nek tartani.
 Hja! a választók se mézes madzaga sóvá-
 rognak immár, de színmezre, s az üres frázis-
 sokkal nem igen lehet őket többé meghódi-
 tani.

A magyar fővárosból. A király
 a budapesti szülőkölöknek 1500 frt adott.
 Keglevics Béla gróf ellen csod rendeltetett.
 Gyilkosságot kísérletet a börtönben Volf
 György az örön. Vértessy Arnoldról írják
 a lapok, hogy megmérgezte magát; de már nincs
 semmi baja. Tudományos és szépirodalmi
 havi szemlélt indit Beóthy Zsolt. Két gróf
 megszökött a fővárosból vagyoni állapota miatt.

Külföld.

(k.) China. Shanghaiból jelentik, hogy e
 hó 12-én Tung-ching, China fiatal császára
 meghalt. Ő 1856-ban született s atyját Hang-
 Tungot 1861-ben váltotta fel az uralkodásban,
 de tényleg csak 1873-ban vette át a kormány
 gyeplőt. Ő 1872-ben 16 éves korában nősült
 meg. A meghalt a nyolczadik volt a Tsing
 dynastiából. 1861—73-ig 8 főmandarin vezette
 az uralkodást. Ez idő alatt történt azon fon-
 tos esemény, mely a chinaiak évkönyvében nem
 fordult elő, t. i. az, hogy minden tartomány
 két követet küldött Pekkingbe tanácskozá-
 sáért. Alatta történt az is, hogy az első köl-
 csonót felvette China, mely Londonban bétsze-
 resen iratott alá.
 Utójjá egyik bátyjának öt éves fia lesz.
 No, ez épen császárnak való.
 — Dánia. A legközelebbi áprilisban Au-
 dersen János költő, kinek meséi nyelvünkre
 is lefordítottak — 70 éves lesz. Születése

pedig mind föltaláltuk a polgármesterné asz-
 szony házáánl. Reggelig táncoltak. Izabella
 mindenkét előtt föltűnt egyszerű öltözetével.
 A párizsi nő úgy tartotta kezében egyszerű
 zöld papírlégyezőjét, mint királyi palczját, mint
 az izlés és szépség királyi palczját. Camil
 herceg kétszer táncolt vele. Szép fiatal em-
 ber volt. Ugy nézett ki, mint egy velencei
 követ, finom, komoly arczával, szöke, dus ha-
 jával, s egy nő irigységére méltó kezével. Fe-
 ketek ruhát soha nem láttam oly jól illeni sen-
 kinek, mint neki.

E naptól kezdve gyakran volt összejöve-
 tel a polgármesternéni.
 Mindannyiszor volt zene, táncz, rendezen
 éjfélig. A mulatságban mi is részt vettünk.
 Izabella nagyon jól találta magát, s iparkodott
 rábeszélni anyját, hogy mi is adjunk estélyt.
 Az idő jól telt.
 Délutánonkint a fürdői vendégek rendezen
 a hosszú sétányon járkáltak föl s alá.
 Hasonlól tettünk mi is.
 Camil herceg napról-napra hagyott el
 valamit vadócágából; többször mellénk szög-
 dött s óra számrá elkísérgetett alá s fel a
 hosszú sétányon.
 (Folyt. köv.)

